

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCXLIX. ad annum DCLXXVI.

Parisiis, 1644

Epistola IX. Martini Papae I. Ad Pantaleonem. Absolutum fuisse Dorensem episcopum falso ab eo delatum. peccasse illos, per quos actum est, quo minus sedis apostolicae auctoritatem receperit epsicopos ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15300

tione. Quæ hic a nobis synodaliter acta sunt ad commendationem & defensionem ecclesiæ catholicæ, id est, paternarum ac synodaliū eius definitionum & sanctorum, proxime misimus a nobis canonicè delecto vicario, Ioanni dilecto fratri nostro & episcopo Philadelphensium ecclesiæ: cui recte facitis tum consentientes, tum omnes orthodoxos vobiscum excitantes ad impletionem eorum, qui pie ipsi commissi sunt, articulorum, in laudem ecclesiæ catholicæ. Vobis enim pro eo multa merces in regno cælorum retribuetur.

EPISTOLA IX.

MARTINI PAPÆ I.

AD PANTALEONEM.

Absolutum fuisse Dorensem episcopum falso ab eo delatum. peccasse illos, per quos actum est, quo minus sedis apostolicæ auctoritatem receperit episcopos & presbyteros ordinandi. & quid cum his, qui non canonicè in patriarchatu Hierosolymitano electi fuerant, agendum.

Pantaleoni Martinus seruus seruorum Dei, sanctæ eius Romanæ catholicæ ecclesiæ episcopus.

SEMPER quidem omnis hominum vita, propter condemnationem ortam e transgressione Adam primæui patris, non in aliis omnino esse cognoscitur, quam in gemitibus & lacrymis; sed nunc præcipue, propter peccatorum abundantiam, & inflictionem vehementiorum propter ipsa correptionum & pœnarum: quandoquidem errori & amentia delicti, castigationis & emendationis medicinam Dei humanitas adiunxit. Quod caritas tua manifeste cognoscens, non debuit ita se gerere aduersus eum, qui ab apostolica sede missus esset, Stephanum Deo amabilem episcopum Dorensium ciuitatis, aut eiusmodi de eo ad nos per propriam relationem transmittere, cum Saluatoris nostri mandatum id non facere iubeat, sed præcipiat inuicem sincere diligere. Ecce enim illa diligenter expendentem, vana prorsus inuenimus, nec vllis argumentis demonstrata. atque idcirco eum merito ex apostolica iustificauimus auctoritate: iis

Concil. Tom. 15.

D ij

autem qui contra eum scripserunt, crimen dimisimus, Canonis rigorem misericordia temperantes, & ad resipiscenciam ipsis sufficere existimantes fabulæ reuelationem. Nam aliud talium hominum peccatum ad remissionem sola indiget Saluatoris nostri bonitate. Scriptum est enim: *Si peccauerit vir in virum, placari ei potest Deus: si autem in Dominum peccauerit vir, quis orabit pro eo?* Vniuersam enim, quæ istic est, catholicam ecclesiam clausurunt, quantum in ipsis est, qui vel fecerunt vel consenserunt, ne memorato episcopo redderentur missa ad eum ab apostolica sede præcepta, quibus eius vicarius constitutus est, ac iussus, propter temporis angustias, id est, propter pressuram irruentium in nos gentium, canonicè instituere, ad supplementum ecclesiastici ordinis, episcopos & presbyteros & diaconos, quoad potestas nobis defuit ad promouendum patriarcham Hierosolymorum. Oportebat igitur eos qui se zelum habere profiterentur, hic zeli ardorem exhibere: vt Christianorum augetur & exaltaretur cornu, incremento siue creatione sacerdotum. Oportuit passionem humanam vinci, propter salutarem Christi Dei passionem. Oportuit humanæ contentioni anteferre catholicæ ecclesiæ ædificationem, nec violari apostolicam de eo iussionem. Dicit enim ad Samuel Deus: *Non te abiecerunt, sed me, ne regnem super eos.* Ea enim fecerunt, quæ nec hæretici vnquam ausi sunt facere; abscondentes ea quæ ad creationem & institutionem pertinebant: ea vero tradentes, quæ ad depositionem. Quam igitur defensionem habebunt, cum iam propter eos non sint ibi episcopi & sacerdotes, qui iugiter altari insistant, & sacrificia atque oblationes pro populo ad salutem animarum offerant? quamuis cognoscant, quod vltima hora sit, & scandalorum tempus immineat. atque idcirco oportebat pluribus episcopis & presbyteris & diaconis prouidenter ecclesias Dei vbique increbrescere, quemadmodum nauim, quæ in pelago tempestate iactatur, pluribus gubernatoribus & nautis. huius enim rei gratia & nos in ædificationem præcipue, & non in destructionem a Domino potestatem accepimus, vt populis fluctuantibus humane ac benigne optulemur. Vnde ob hanc potestatem mota apostolica se-

1. Reg. 2.

1. Reg. 8.

Ecclesiam
præcipue
ædificat qui
de numero-
so & bono
clero est
solicitus.

des nihil prætermisit, quo catholica istic ecclesia per memoratum religiosum episcopum conuenienter sacerdotale decus recuperaret. qui vero id prohibuerunt, sibi de eo imputabunt rationem. cuius causa lugens & contristatus ingredior, dies noctesque bonitatem Dei cum lacrymis obsecrans, ne hereditatem suam vsque in finem repellat; sed ostium aperiat, quod illi concluderunt: ut rursus istic sacerdotii eius, per supplementum episcoporum, splendor & ornamentum exoriatur: ecclesie oues cura pastoralis seruans, & a luporum insidiis vigilantis studio eripiens. De iis, qui non canonice istic electi sunt in patriarchia beatae memoriae Sophronii, eum Canonem inuiolabiliter decernimus custodiri, qui a sanctis apostolis & patribus nostris constitutus est de iis qui in alia ciuitate præter sententiam scientiamque pontificis, qui ei ciuitati præest, vel eligunt, vel eliguntur, vel consentiunt, vel conuocant. Canones enim ecclesiasticos soluere non possumus, qui defensores & custodes Canonum sumus, non transgressores. tamen utramque sedem illi violauerunt: hanc quidem apostolicam sedem, quod creationum præcepta non dederint, ut ante dictum est: sedem vero sancti Iacobi, quod Sophronium celare studuerint, ut ceteri libere, sicut ipsi volunt, non sicut sanctus Spiritus iubet, electiones sibi arrogarent. tales propterea ecclesie Canon castigat. non enim confusionis ac turbationis Deus est, sed ordinis & pacis. Qui vero ante ipsius patriarchiam, aut post dormitionem memorari Sophronii creati sunt: de iis scripsimus, propter temporis angustiam, quæ sic creatis defensionis locum præbet, cum inde ecclesiastico Canone nullo modo præiudicetur: ut, cum libellum sinceræ pœnitentiæ siue orthodoxæ fidei dederint ei, qui nuper a nobis ad id istic delectus est, eos in proprio ordine confirmet, modo hi ex aliis peccatis non prohibeantur confirmari, quæ a Canone notata sunt. Transmissas autem dogmaticas chartas, siue quæ scripta sunt ab aduersariis damnamus vna cum iis qui scripserunt, siquidem in propria opinionis peruersitate maneant; ut & omnes hæreticos, cum omnibus impiis eorum scriptis: hortantes eos qui vbique orthodoxi sunt, ut in patrum doctrina, & iis quæ synodaliter definita sunt, ac nuper a nobis hic per Sy-

Lateran.
Concil. se-
cre. 2.

Electio-
nes factio-
rum ca-
uenda.

nodum confirmata ad commendationem defensionemque ecclesiæ catholicæ, quæ breui nota omnibus faciemus, ea mittētes; firmiter, inuiolabiliterque permaneant. Nam hæc vos nobiscum pie seruantes, Dominique fidem bono zelo asserentes, res vestras feliciter geretis, ac promissa caelesti hereditate tandem dignabimini.

EPISTOLA X.

MARTINI PAPÆ I.

AD PETRVM ILLVSTREM VIRVM.

Commendatur eius vitæ integritas, hortaturque
vt vicario suo faueat.

*Petro illustri Martinus seruus seruorum Dei, sanctæ eius catholicæ
& apostolicæ Romanæ ecclesiæ episcopus.*

CVM in timore Domini, & caritatis dilectione vestram Christi amantem nobilitatem irreprehensibiliter ambulare a multis fide dignis personis didicissemus, merito ex toto corde ipsum Dominum ac Deum nostrum Iesum Christum glorificauimus: nihil enim æque ad eum collaudandum omnes commouere solet, quam integra vita virtutibus præfulgens: ex quibus in imagine pertransiens homo similitudinem conditoris sui exhibet, se ab irrationali separans. quandoquidem hanc nobis transgressio superinduxit, illam vero dilapsam in nobis rursus gratia reformauit, obseruatione mandatorum hominem secundum Deum formans, & eum efficiens sancti Spiritus templum: quod te, sordidarum depositione passionum, sapienter te ipsum constituisti, dilecte, ac merito ea sola cogitas, quæ sunt Iesu Christi, ad perfectam salutem festinans, quam tibi ardentem desideranti nos quoque conciliantes hortamur, vt intentiore studio vires tuas conferas Dei amantissimo episcopo Philadelphensium ciuitatis: quoniam eum vice nostra Deo iuuante fungi canonice iussimus, vt catholicas in illis partibus ecclesias deceter ordinet, in iis omnibus episcopos, & presbyteros, & diaconos creans, permitta ei a Domino per nos minimos, siue per auctoritatem sancti & principis apostolorum Petri, spiritali potestate: ne viduati in tam multis temporibus, talique afflictionis pressura, populi in terram squallidam & infrugiferam ver-